

Olli Savolainen
2008-2009

Erasmus-vaihto:

Metz, Ranska

Sisälmykset

Metz, Ranska.....	1
Hausta.....	2
Matka.....	3
Opinnoista.....	3
Paikallista byrokratiaa.....	4
Käytännön elämää.....	4
Sosiaalinen elämä, liikuntamahdollisuudet.....	6
Kustannukset ja matkailu.....	6
Valikoituja muistiinpanoja blogista.....	7
Yhteystiedot.....	11

Hausta

Hain tietojenkäsittelytieteen laitoksen Erasmus-paikkaa Metziin, koska halusin oppia kieltä, jota olen pari vuotta opiskellut. Koin hakujan melkoisen aikaiseksi – aikaisin keväällä oli ihan muut asiat tärkeinä päällimmäisinä, mutta sain homman kuitekin hoidettua lähes ajoissa. Sinällään hyvä, että vahvistus sopimuksesta tulee ajoissa jotta kämppää kerkeää kohdemaasta hakemaan ajoissa.

Tietoa Erasmus-hakupaikasta ja hausta oli sinänsä tarjolla ihan hyvin hakuvaiheessa. Kohdeyliopiston kursseista tieto piti tosin erikseen kaivaa. WWW-sivuilta ei tahtonut löytyä helposti mitään, ja kun paikallinen professori totesi, ettei minun tarvitse tehdä erasmus-opintosopimusta (Study agreement) ennen kuin menen varsinaisesti paikan päälle (Erasmus-käytännön vastaisesti), totesin että paikan päällä on varmaan helpompi selvittää asiat kuntoon. Mitään erityisiä hakemusasiakirjoja en erasmus-hakuun tarvinnut – toinen juttu olikin sitten CLOUS/CROUS, eli paikallinen TOAS joka vaati kaikki mahdolliset dokumentit äidin sähkölaskusta lähtien takeeksi.

Sää on melkoisen sateinen eikä paljoa Tamperetta lämpimämpi minusta. Kevät tosin tuli paljon aikaisemmin.

Suurin hyöty harjoittelusta oli toiseen kulttuuriin uppoutuminen; sen hahmottaminen, millaiset asiat ovat erilaisia ja erityisesti mitkä eivät eri kulttuurien välillä. Erasmus-yhteisössä oli turkkilaisia, brittejä, espanjalaisia, saksalaisia, hollantilaisia, tsekkejä, puolalaisia ja vaikka ketä, ja kaikki tuntuivat haluavan olla kovin suvaitsevia toisten eroja kohtaan. Paljon syvempääkin oman itsenäisyyden hahmottamista oli koko ajan meneillään: kun Suomeen tuli takaisin, kaikki ennen hankalilta tuntuvat arkiasiat ja sosiaalisuus vaikutti tajuttoman tutulta ja helpolta, kun oli nähnyt kuinka hankalaa kaikki voi vieraassa kulttuurissa olla: Tuli sellainen olo että tämä on mun maani, mä haltsaan tän kyllä. Toki kielitaitokin koheni paljon, mutta olisin voinut tehdä sen eteen paljon enemmän töitä.

Matka

Menessä Metziin maksoin lentokentällä ylimääräistä ylipainosta. Tapa jolla kuljin Tampereelta oli Ryanairin lento Frankfurt-Hahniin ja sieltä suora Flibcon bussi lähtee/tulee pysäkillä lähelle juna-asemaa, Hotel Royal/Hotel Blue Marinen viereen. Takaisin tullessa tajusin lähettää kirjat ym. painavat

jutut takaisin postissa, jolla säästää melkoisesti – kulut jokaista lisäkiloa kohti olivat Ryanairilla luokkaa 15€. Takaisin tullessa puin myös kaikki ylimääräiset paidat päälleni, jotta sain juuri ja juuri käsimatkatavarani painamaan sallitun 10kg ja matkalaukun 20kg (Wizzairilla, jolla kuljin lopulta puolesta Turkuun takaisin, näin, Ryanairilla taisi olla matkatavaroille vain 15kg).

Opinnoista

Yliopistolla Roxana Praelli otti Erasmukset vastaan. Jocelyne Potier-Ferry oli yhteyshenkilönäni MIM:ssä, lisäksi laitoksella minua auttoi paljon professori nimeltä Gabriel Michel.

En tiedä miksi sitä ranskaan tuleva kaipaisi – paitsi pelonsekaisissa kielen arasteluissa – mutta englanninkielistä opetusta tuskin löytää – olin ekaa kertaa tulossa Metztiin 2004, ja silloin kuulin jotain huhuja, että sellaista voisi olla tulossa, mutta sittemmin en ole kuullut mitään, ja vaikuttaa vähän siltä ettei paikallisten opiskelijoiden englannin taidot välttämättä riittäisi (kaikki ranskalaiset tuntuu valittavan, että englannin oppiminen on niin vaikeaa ja opetus huonoa). Olin kahdella ihmisen ja tietokoneen vuorovaikutuksen/käytettävyyden/ergonomian kurssilla, jotka on ihan kivoja, mutta en ottanut niistä lopulta suorituksia.

Tietojenkäsittelyn ja matikan kurseja on kyllä, mutta tarkempia tietoja kannattaa varmaan kysellä mailitse joltain paikalliselta proffalta. Itse oon ollut tietojenkäsittelyn(=informatique)/Interaction Humain Machine -proffa Gabriel Michelin kanssa tekemisissä, joka on ollut myös Tampereella ja on hyvin ystävällinen persoona: gabrielmich at gmail piste com .

Kielitaidosta: Olin opiskellut ranskaa 10 vuoden aikana 3-4 vuotta ennen Ranskaan menoa, ja pärjäsin mielestäni ihan ok – pidin mm. kolme suullista esitelmää, yhden ranskankurssilla ja kaksi oman opiskelualan kurseilla. Tosin olin sosiaalisessa kulttuurissa vähän säikky, ja kuitenkin kielitaito ei lopulta riittänyt oikein ryhmätöihin, joten jätin kurssit kielikurseja lukuunottamatta kesken, kun sopivia ei oikein löytynyt, kun olen jo suomessa valmistumassa pian. Päätin keskittyä graduun. Kyllä niitä suorituksia olisi varmaan saanut, jos olisi halunnut panostaa enemmän.

Täällä opinnot on jaettu vuosikursseittain, joka vuodella on yhteinen lukujärjestys, jossa ilmeisesti on jonkin verran valinnaisuutta. Kurssien löytämiseen vinkkejä:

<http://www.mim.univ-metz.fr/>

Laitoksen sivuilta löytyy nyt meneillään olevia kurseja seuraavaa reitettä kustakin oppiaineesta kunkin vuosikurssin alta:

Valitse oppiaine -> valitse licence tai master -> emploi du temps -sivu tulee:

esim: <http://www.mim.univ-metz.fr/mathematiques/licences/emploi-du-temps> - keltaisen laatikon alta Les emplois du temps. Enseignement -otsikon alta löytyy ilmeisesti, mitä kurseja mihinkin vaiheeseen oikeasti kuuluisi; sieltä alavalikosta valitaan minkä vuoden ohjelman haluaa, esim.

<http://www.mim.univ-metz.fr/mathematiques/licence/enseignants-licence-3>

Mutta en sinällään tosiaan tunne paikallista systeemiä itsekään kauheen hyvin. Kun tuolta saa open nimen selville, voi siltä ehkä kysellä tarkemmin. Kun googleen laittaa site:univ-metz.fr ja sen perään opettajan sukunimen, saa usein ko. opettajan sivun tai yhteystiedot, esim <http://www.google.fr/search?q=site%3Auniv-metz.fr+LOUVET>

Paikallista byrokratiaa

Lopulta kaikki suuremmat käytännön asiat tuli hoidettua:

- vakuutuksen ja pankkitilin hankkiminen, joka onneksi hoidettiin pitkälti ujon ja näennäisesti kielitaidottoman opiskelijapojan puolesta ;), itse piti vain mennä pankkiin minulle varattuun tapaamiseen ja sanoa että tämmönen tili on kuulemma tekeillä.
- ilmoittautuminen yliopistoon ja vielä tiedekuntaan,
- opiskelijakortin hankkiminen (mm. jotta saa yliopistoruokaa),
- lääkäriä käyminen jotta pääsee yliopistoliiikuntaan (liikuntamaksu 10 e, lääkäri reilu 20 e jonka kai saa KELAlta takaisin, jos haluaa uida niin se vielä 10e/vuosi päälle, ma&to klo 12-14, [seinäkiipeilyä, taekwondo ym myös tarjolla](#) - linkki PDF:ään sivun alalaidassa)
- asumistodistuksen hankkiminen pankkitilin hankkimista varten,
- eri papereiden kerääminen ranskalaista CAF-opintotukea varten (jonka lopulta hoisi loppuun yllättäen CROUS, vuokranantajafirma (Tosin CAF, paikallinen jotakuinkin KELAA vastaava laitos, tajusi vasta joulukuussa pyytää syntymätodistuksen, tai suomalaisittain otteen siviilirekisteristä, jonka ensin luulin jäävän tarpeettomaksi maksettuani siitä seurakuntayhtymälle joitain euroja.) Tämä kattoi n. 50€ vuokrasta (itse maksoin noin 110€).
- erinäisten pienen tavaroiden hankkiminen (lista alla).

Vuokranmaksu onnistui helpoiten Visalla (joko paikallisella, jonka saat pankkitilin avatessa, tai suomalaisella) asuntotoimistossa, joskin käteiselläkin onnistuu rajoitettuin aikoina. Helpoin tapa saada käteistä näyttää olevan siirtää suomalaiselta tililtä ilmaiseksi eurooppalaisella tilisiirrolla rahaa ranskalaiselle tilille ja nostaa kortilla ranskalaiselta tililtä. Tämä koska automaattista rahan nostaminen suomalaisella Visalla maksaa joitain euroja joka kerta.

ISIC-kortista, jota [Erasmus-muistilistassa suositellaan](#), sen sijaan en keksinyt mitään hyötyä Ranskassa – Puolassa käydessä olisi muuten olisi ollut, mutta olin jo 26-vuotias, eli liian vanha.

Varoituksista huolimatta ei tarvittu kaupungin asukkaaksi ilmoittautumista tai maahan rekisteröitymistä. En työskennellyt joten työlupaa en miettinyt.

Käytännön elämää

Viereiseltä saarelta löytyy Lidl, keskustassa, on toinen ruokakauppa Centre St. Jacquesissa. St. Quentin -opiskelija-asuntolasta kilsa-pari länteen löytyy Champion-niminen kauppa myös, ja Technopolin eteläpuolelta iso Cora-supermarketti, jonne voi mennä bussilla.

Vuoden ajaksi hankittua kamaa (vuokrahuoneet on kalustettuja, joten sänkyä, pöytää, jääkaappia ym ei tarvinnut lähteä ostamaan):

- vedenkeitin
- radio
- pienempi kansio päivittäisiä yliopistopapereita varten
- kierrevihko
- teepannu, filtteri
- kupit, lautaset, aseet
- tiskiharja ja aine
- pyykkiaine
- käsipyyhe

Vähän harmitti aikaisin lähtiessä olla se joka jakeli näitä kamoja muille erasmuksille – kaikki miettivät, että olisi hienoa jos KV-järjestö Comme un poisson dans l'eau järkkäisi että vanhojen vaihtareiden kamat saataisiin välitettyä seuraavan vuoden vaihtareille, ettei menisi hukkaan. Tiedä sitten.

Jos olisin tiennyt siitä ajoissa, Rue de Wad-Billyllä tai siltä kääntyessä keskustaan päin Rue Mazellelle on pieni kirpparikauppa (”marche d’occasions”), josta astiat yms löytää halvalla. Lähin varsinainen kirppari on thionvillessä (lisää brocantes [www-osoite](#)). Rue mazellelta, joka siis on keskustasta Porte des Allemands:lle päin olevalla alueella, löytyy muitakin kivoja pikkukauppoja kuten naamiaiskauppa ja English Bookstore. Lisäksi Thionvillessä, naapurikaupungissa on ulkokirppari mikä on kiva, ostettiin kaverille sieltä mm. 5€ pieni uuni - siitä tietoa ilmeisesti [Vide-Greniersin](#) sivuilla

Nettiä ei saa kai lainkaan St. Quentinin (paitsi ”mökkulaan” perustuvan, ja ne on aika kalliita), tosin tämä saattaa muuttua. Puhelinyhtiöiden kanssa saattaa olla vaikeaa saulcyllekin hankkiessa nettiä, kannattaa vertailla. Asuntolassa on käytäntönä jakaa nettiyhteys kun joku naapuri sen ostaa, näin itse sain lopulta netin. Linjan avaaminen saattaa maksaa erikseen, tosin sen saa kai opiskelijat tai alle 26-v puoleen hintaan. Jos lähtiessä mainitsee että lähtee pysyvästi ranskasta, ei tarvitse maksaa liittymän sulkemisesta. Saulcylle on luvattu syksyksi 2009 yliopiston kiinteää nettiä vuokraan sisältyvänä - tosin tätä luvattiin jo syksyksi 2008 myös. Toisaalta St. Quentinissa on vähän paremmat sosiaaliset tilat.

Yliopistoravintolan ruoka on vähän yksipuolisempaa kuin suomessa, mutta minusta ihan riittävää silti, hinta 2,70e, Saulcyn yksi ravintoloista on päivällä 11.15-13.30 lisäksi auki myös illalla 18-20. Eka ateriani:

<http://pilpi.net/photos/travels/metz-2008-10/p1130095.jpg.html>

Saulcyn kämppäni on OK, tämä Bâtiment 5 on moderneimmasta päästä, muissa rakennuksissa on vähän vanhempia kämppiä. Yhteinen keittiö ja kylppäri siis - ellei ole ehdotonta tarvetta, ei kannata ehkä hakea kylppärillistä huonetta (Bâtiment 2), koska kylppäri syö muutenkin pienen huoneen koosta suuren osan. Yksiötä hain, mutta ei taida kukaan vaihtari olla saanut semmoista. Yksi ihan hyvä vaihtoehto voi olla yrittää hakea kimppekämppää keskustasta, tosin sitä varten pitäisi olla pääsy yliopiston ilmoitustaululle oikeaan aikaan...

<http://pilpi.net/photos/travels/metz-2008-09/8P1120946.JPG.html>

<http://pilpi.net/photos/travels/metz-2008-09/9P1120864.JPG.html>

http://pilpi.net/photos/travels/metz-2008-09/10P1120865_001.JPG.html

<http://pilpi.net/photos/travels/metz-2008-09/P1120869.JPG.html>

Muita kuvia Metzistä ja lähimailta, neljä albumillista: <http://pilpi.net/photos/travels/>

Sosiaalinen elämä, liikuntamahdollisuudet

Sosiaalinen kulttuuri on toisaalta haastava, mutta toisaalta virkistävä suomalaiselle avoimuudessaan ja kiltteydessään. Suurin kohteliaisuus ketä tahansa kohtaan tuntuu olevan ”il/elle est gentil/e”. Kaikki tutut kätellään (pojat keskenään) tai poskisuudellaan (tytöt tyttöjen ja poikien kanssa) joka päivä ekaa kertaa nähdessä. Byrokratiaa on paljon (mm. piti tehdä pannkiin erillinen reissu toimittamaan *leimattu* todistus siitä että minulla on vuokrasopimus - pelkkä allekirjoitettu todistus, jonka oletuksena antoivat, ei riittänyt) ja saa kyllä varautua juoksentelemaan ympäriinsä asioita selvittämässä ja hankkimassa eri lappuja edestakaisin, siihen kannattaa suhtautua rauhallisesti – ihmiset ovat sinällään todella avuliaita.

Baarit ei välttämättä ole auki paljoa kahta-kolmea myöhempään jos siihenkään.

Metz on aika rauhallinen kaupunki. Vaihtareita riittää kyllä, mutta useimmat lykätään St. Quentinin kämppiin, jotka on vanhempia, ja St. Quentin on bussimatkan päässä keskustasta ja yliopistosta. Itse

sain Tampereen yliopiston tietojenkäsittelytieteiden laitoksen Poika Isokoskelta (joka on ollut täällä, samoin kuin ilmeisesti Roope Raisamo) neuvon hankkia kämpän Saulcysta eli yliopistosaarelta, joka on lähellä keskustaa - ei ole ollut tarvetta bussikorttiin. Vaihtarielämä on pääasiassa St. Quentinissa - itse en suuresti ole kaivannut. Kääntöpuoli on että monet kuulemma oppivat siellä paremmin espanjaa kuin ranskaa. Saulcysssa on ehkä kymmenkunta vaihtaria.

Rohkeella asenteella kannattaa lähteä ja höpistä ranskaa vaikka osais kuinka vähän aluks, oma tasoni on tällä hetkellä se että luentoja ymmärtää jo jotenkuten (useimmat proffat puhuu luennoilla selkeämpää ranskaa kuin ranskikset keskenään) vaikka kuunteleminen uuvuttaakin, ja lounaspöytäkeskustelut ranskaks sujuu jo neljän kuukauden jälkeen sillai aika kivasti, vaikka ei kaikkea ymmärräkään niin nää selittää mielellään. Englantia puhuvia vaihtareita kuitenkin riittää: sen mukaan, kuinka paljon haluaa oppia ranskaa, tässä hengaa niidenkin kanssa. Muutenkin sosiaalisen kulttuurin pehmeyttä ja ystävällisyyttä on yllättyny, vaikka on siinä vähän pidättyvämpään suomalaisuuteen tottuneella ehkä vähän opettelemistakin.

Harrastusmahdollisuudet: Yliopistoliikunnassa mm.

- activités de pleine nature : escalade, spéléologie, ski de randonnée, ski de piste, VTT, raids nature, randonnée,
- activités fitness : aérobic, step, musculation
- sports collectifs : basketball, baseball, futsal, handball, volleyball
- sports de raquettes : badminton, tennis de table, tennis
- les sports de combats : Aïkido, Jiu Jitsu, Judo, Tae Kwondo,
- natation et aquagym
- danses : danses de société, modern jazz, salsa
- activités de cirque

<http://www.univ-metz.fr/M-diath-que/UPV-M/Services-centraux/Communication/externe/guide-de-l-tudiant/sport/activit-s-sportives>

Kustannukset ja matkailu

Elinkustannukset: Ruoka ei ole ainakaan halvempaa kuin suomessa. Vuokra oli tosiaan reippaasti alle 200€, eli todella halpa – kämppä tosin oli asuntolassa.

Bussin kertalippu maksoi luokkaa 1,30€, mutta kannattaa heti alussa ostaa 10 kerran kortti, tai kuukausikortti jos päivittäin. Jos aikoo yhtään mennä ympäri ranskaa junalla (pitkänmatkan busseja ei kulje lähes yhtään, tosin itäeurooppaan mennessä voi käyttää Eurolines:iä ym.), SNCF:n alennuskortti kannattaa ostaa myös. Alle 26-vuotiaat saavat enemmän alennuksia, mutta joka tapauksessa se kannattaa ottaa, tai ainakin selvittää ajoissa. Itse en tätä tajunnut. Lisäksi SNCF:n sähköpostilistalle kannattaa hankkiutua, sinne saa ilmoituksia erikoistarjouksista jotka tulevat tarpeen, sillä matka Metzistä etelä-ranskaan maksaa joka tapauksessa monta sataa ja alennukset tietyille ajanjaksoille saattavat olla mittavat. SNCF:n verkkisivut olivat ainakin 2008-2009 to-del-la turhauttavat ja hankalat, ja kerran jouduin menemään rautatieasemalle (Gare SNCF) jotta sain oikean lipun, kun kyseinen juna ei näkynyt netissä lainkaan.

Valikoituja muistiinpanoja blogista

3.9.2008 Kuin kala vedessä -järjestön edustaja oli järkäntynyt minulle hostelliin varauksen ekaksi yöksi ja oli ajoissa vastassa - tosin minibussini oli vielä puoli tuntia sitä aiemmin perillä jonkun-hotellin-jossain pihassa. Eka - ja toistaiseksi vika - poskisuudelma meni kivuttomasti ohi, moisk (no ei edes moisk) ensin oikealle ja sitten vasemmalle poskelle, eikä sitten enempiä iteraatioita sitä. En muista pitkö kukaan kiinni käsillä kenestäkään, olin väsynyt.

Aamulla tulivat hakemaan minua hostellilta, ja noukkivat pari saksalaista vaihtaria kyytiin. Vaikka kuin kala vedessä -tyttö yrittikin itsepäisesti puhua ranskaa, päätyi hän ystävällisesti selittämään tärkeimmät asiat minulle myös englanniksi. Aiemmin ihmettelemäni vakuutus- ja pankkiasiat selvisivät, ja meidät pistettiin hankkimaan sekä vakuutus että pankkitili - lopulta käytännössä ilman kuluja, jännää kyllä. Vakuutus maksoi kaikkine kuluineen 42€, mutta kun pankissa avaa tilin, sille kai saa ilmaiseksi 40€, tai jotain, plus ilmeisesti ilmaisen USB-tikun ja carte bleun, kuten Visaa täällä kutsuvat. Hämmäntävää. Sitten menttiin asuntotoimistoon ja annettiin vain näihin uusiin vakuutuksiin ja pankkitileihin liittyvät dokumentit. Koska minulla oli jo ennestään Visa, sain maksettua vuokrani ja takuumaksun samantien.

Ja nyt on sitten kiva pieni huone asuntolassa. Ja ilmeisesti chambre renovée tarkoitti tosiaan jotain, tämä on ihan aikuisten oikeasti kiva ja siisti! Kokokin on varmaan jotain 2,5m*4m, eli reilusti yli luvatus 9m2:n. Lattia on keltainen, verho on paksu, melko hyvin valotiivis, punainen. Valmiina on sänky, työpöytä, toimistotuoli, pieni jääkaappi ja oma lavuaari, sekä kaappeja ja hyllyjä ja pyörällinen laatikosto. Selvisi tosin, että yövieraita ei saa ottaa, eli jos Suomesta tulee joku käymään niin se pitää piilottaa, sanoi tämä kv-tutorintapaisemme.

Näyttää siltä, että täällä on työttömyysongelmaa - joka kai silti on aika suunnaton - ratkottu palkkaamalla väkeä vähän joka paikkaan. En oikein tiedä mistä kaikesta he ovat vastuussa (kuinka monesta talosta), mutta tällä talolla on oma talon emäntä. Ensi töiksi kun tultiin asumaan, piti käydä lista läpi ja tutkia kaikkien asioiden kunto kämpässä - sängyn, patjan, tuolin, valojen, sähkön, jääkaapin, seinien, katon, kaappien, ikkunoiden, peilin, lavuaarin, ja raportoida onko kunnossa vai onko naarmuja tai muita ongelmia. Ja tämä oli sitten todella tarkkaa hommaa. Käytännössä huomaamaton naarmu, jonka näkee vain jos katsoo todella läheltä, tuli muun muassa peilistä raportoiduksi, kuten myös pienet jäljet katossa, lattioissa, ja seinissä (Murs: traces+saleté, corbeille: cassee, tablette: abimée, ...). Kaipa ne pysyvät sitten kunnossa kun on tämmöinen psykologinen pelote, että varmasti huomaamme jos jotain sotket! Toisaalta myöskään minua tuskin tullaan syyttämään mistään mitä en ole tehnyt.

Ja on tämä kaunis kaupunki. Tosin tuo osa keskustaa minkä löysin, semmoinen mitä ulkoasultaan monissa muissa kaupungeissa ehkä kutsuttaisiin vanhaksi kaupungiksi, ei näyttänyt sisältävän paljon muuta kuin ravintoloita ja jotain turhuuskauppoja. Ruoka ei ollut halpaa, kebab-ateria - mikä tosin oli varsin runsas - maksoi vajaan 8€. Annoin sille pari euroa tippiä, en tiedä onko se tarpeetonta moisessa paikassa.

“Keittiö” on sääliävä, siellä on keittolevy ja siinä se sitten onkin. Pitänee ostaa tänne vedenkeitin. Ärsyttävää kun on näitä pieniä asioita, jotka jäivät kotiin, mutta joita ei tosin näillä hinnoilla olisi järkea vuodeksi tänne tuodakaan - täältä ostaminen maksaa vähemmän. Pitänee yrittää löytää kirppareita. Minkä tahansa löytäminen tuntuu vaan erityisen vaikealta, aina on kynnys yrittää saada sanoja suustaan. Taidan ainakin nukkua ensi yön ennen kuin yritän mitään erityisempää.

Olen ollut niin pitkään uupunut, että tekee mieli vaan piiloutua sängyn alle vähäksi aikaa. Taidan kuitenkin lähteä kauppaan ostamaan jotain pikkuiseen jääkaappiini. Tätä ruoanhankintapolitiikkaa pitää vielä miettiä. Tällä viikolla saan toivottavasti tšekäläisen opiskelijakortin, jolla kuulemma saa opiskelijaravintolasta ravintoa halvalla.

Selvitin aiemmin Suomessa, ettei sähköpistokeadapteria pitäisi tarvita. No, erikoisella maadoitustapilla varustetut pistokerasiat täällä kuitenkin sitten oli. Yritin jo hankkia adapteria, kunnes huomasin, että itse asiassa läppärinikin sekä ulkoisen kovalevyyni pistokkeessa oli reikä myös tällaista maadoitusta varten. Muut pistokkeet ovatkin sitten semmoisia kapoisia ilman maadoitusta, niin tappi ei tule tielle sitten.

Internetin hankkimiseen on vaihtoehtoja, mutta en ole varma hankinto sitä edes. Asuntolassa voisi ehkä yrittää ainakin aluksi hankkia sosiaalista elämää sen sijaan. Vaikka tiettyä pientä ylpeydenkin tapaista on ehkä aistittavissa

- Yliopistolla tuossa parin sadan metrin päässä ilmeisesti langaton yhteys. Jos se toimii niin sillä pääsee pitkälle ehkä ihan tuon Moodle-hommankin kanssa. Ei siihenkään tosin varmaan ilman mitään tunnuksia pääse. Tosin Tampereella yliopiston tietokonekeskuksen kahvitunnilla vähän vihjattiin, että teoriassa yliopistojen yhteinen todennus voisi toimia täälläkin siten, että voisinkin käyttää kotiyliopiston tunnuksiani täälläkin. Pitänee kokeilla.
- Huoneessani kuuluu tällainen Neuf-wlan <http://offres.neuf.fr/>, joka antoi kirjautumissivun, vaikkakin hitaasti. En onnistunut saamaan selville, kuinka siihen saa ostettua käyttäjätunnuksen, ja sitten se mystisesti katosi koko wlan. Eli se ei varmaan ole tulevaisuudessakaan kovin luotettava. (Sivuhuomaus: huomasin vahingossa että toinen, NEUF_AD74 nimellä oleva wlan päästäinkin weppiin, ja nyt torstai-iltana kirjoittelen tässä sillä. Aika hidas tämä on, ja jos aikoo kadota silloin sun tällöin, niin ehkä on turvallisempaa käyttää muuta. Eikä ole kryptausta, eli salasanat ilmeisesti leijuu plaintextinä ilmassa...)
- ADSL:nkin tänne kai saisi, tosin puhelinpistoke on tuommoinen todella oudon ylösäläisen t-kirjaimen näköinen, joten oma ADSL-modeemini siihen ei käyne.
- Sitten on vielä mobiilineti ehkä mahdollinen - vaikka täällä ei rajattomia GPRS/3G -yhteyksiä saakaan, niin ilmeisesti Vodafonella ja Orangella on jotain prepaideja, jotka ovat melkein rajoittamattomia.

Huomenna pitää hakea asumisesta todistus ja toimittaa se kv-asioihin yliopistoilmoittautumisen yhteydessä. Samaa paperia tarvitaan kai pankkitilin lopullisessa vahvistamisessa, tapaamisajan antoivat ensi viikon perjantaiksi sinne. Ei sitä sentään sovi milloin tahansa pankkiin pöllähtää! Perjantaiksi on sovittu UFR MIM, varsinaisen vaihtosopimuslaitokseni kanssa joku tapaaminen, jossa varmaan vihdoinkin täytyy yrittää selittää jotain vuoden opintosuunnitelmaksi. Uskon kuitenkin, että suunnitelmani kirjoittaa gradua vuoden aikana menee perille. Voisin kyllä yrittää opiskella täällä, ja kaiketi luennoillakin istuminen kartuttaisi kielitaitoa, mutta voimille ottaa kyllä kaikki nämä sosiaaliset tilanteet, joissa ihmiset alentuvasti (vai kuvittelenko vaan) tekevät asioita puolestani kun en vaan tajua itse, ja selittävät jotain huonosti englanniksi.

8.9.2008 Tänään sain opiskelijakortin, joten huomenna saatan saada ruokaa jopa ekaa kertaa yliopistoravintolasta, joita kuulemma on Saulcyn saarella kolme. Käytännön tasolla opiskelijaruoan saaminen on hiton tärkeätä koska se vapauttaa huolehtimasta kaukana olevaan ruokakauppaan matkustamisesta koko ajan.

Kuitenkin vielä tärkeämpää on se, että opiskelijakortin saaminen merkitsee vapautta loputtomalta

tuntuneesta byrokratiasta: olen ERASMUS-opiskelija joten maksan vuokrani ja teen enää jonkun opintosuunnitelman, jota minun ei tarvitse enää edes noudattaa, ja tämä takaa onnellisen elämisen rauhassa seuraaviksi ~10 kuukaudeksi. On jännittävää, että kun käytännön asiat alkavat hoitua, todella ainakin nyt hetkellisesti koen itseni täällä paljon vapaammaksi kuin Suomessa. Ehkä ehdollistumat, joita olen tullut enemmän tai vähemmän tiedostaen rakennelleeksi suomeen, menettävät täällä voimansa. Keskityn juuri niihin asioihin, jotka koen tärkeiksi, ja silloin kun en jaksa, otan iisisti ja elän hitaasti, syön ja olen ystävien kanssa. Herrani Jeesus, tämä tuntuisi nyt onnelta, saisinks?

17.9.2008: Setä hymisi itselleen puhelinkaupassa, kun, halutessaan hetken ranskan puhumisen jälkeen puhua englantia tämän kanssa, osasi vääntää "carte bleu":n, jolla nimellä visaa täällä kutsuvat, englanniksi "blue card":ksi. No, eipä tämäkään tiennyt, kutsutaanko sitä englanniksi vain visaksi, kun se sana taas tarkoittaa viisumia kanssa.

Selvisi sitten, että 69€ maksaa prepaid-liittymä, jolla saa intterwepin kännykkään. Siitä tosin 30 € antavat pankkitilille takaisin, ja siihen kuulemma sisältyy 2h (20€ tms) intternet-aikaa. Eli eivät veloita tiedonsiirron määrän, vaan sen perusteella, kauanko linjoilla lojuu. Vaikuttaa tosin hankalalta, minkä perusteella sitten määrittävät kuinka kauan olen netissä. Eikä tämä oikein tiedä tarvitseeko koko netti kännyssä -asiaa muutenkaan.

23.9. Nämä ihmiset, tai monet heistä, ovat lämpimiä, minulle uudella tavalla. Toki toiset ovat vain pinnallisesti ystävällisiä, esim. työn puolesta. Yleisesti ottaen nautin kuitenkin kovasti siitä, kuinka ympärillä olevat käyttäytyvät, kuin olettavaisivat minun olevan hyvä, ja niin minun on helpompi ollakin hyvä ja itsevarma. Ihan kuin täällä itsevarmuus, rauha olisi enemmän normaalitila, todellisuus, kun taas suomalaisessa kulttuurissa varmuus on jotenkin ohuempaa, jotain jonka alta löytyy todellisempi epävarmuus ja melankolia.

Tänään *communication*-/viestinnänluennolla opettava, ehkä kolmi-nelikymppinen nainen tuntui olevan kovin itsevarma, mutta silti jonkinasteisesti näkyvästi hauras, hyvin vahvasti ja aidon oloisesti läsnä. Ja hänen ranskansa oli niin selkeää että ymmärsin varmaan 80%! Se oli ihmeellistä sekini.

Niin ei minun *communication*-luennolla toki pitänyt olla, vaan psykologian maisteriopintojen luennolla, josta Natalia minulle eilen vihjaisi, ja joka ei sitten ollutkaan salissa jossa hän luuli, vaan siellä oli tämä viestintätäti. Oikean luennon löysin lopulta viestinnän luennon tauolla viereisestä salista. Eipä harmita silti, kamalasti.

Eilen oltiin yliopistoliikunnassa seinäkiipeilemässä lopulta! Oli kivaa kuin mikä. Ennen sitä piti hankkia turhuuksienturhuuslääkärintodistus sopivuudesta urheilemaan, jonka Sonia oli onnistunut saamaan kampuksen lääkäriasemalta ilmaiseksi, mutta joka sen lopetettua moiset tarkastukset maksoi minulle ja Lucasille 22€ per nenä.

Tällä viikolla alkoi yliopistoravintola olla auki sekä päivällä 11:15-13:30 että illalla johonkin 20 asti. Eli ei tarte huolehtia viikolla ruoasta ehkä paljo yhtää!

10.11.2008 Tänään oltiin Delian kanssa uimassa lähellä olevassa uimahallissa. Delia auttoi maksamaan yliopistoliikunnan uimamaksun: Maksoin kympin ja nyt minulla on oikeus uida koko vuoden ajan ma, ti, to klo 12-14.

Uimahallissa ei ollut saunaa, jota en tosin odottanutkaan, mutta surullista silti. Pukukoppien, säilölokeroiden ja suihkujen sijainti oli hassu ja otti hetken tajuta, miten toimitaan, mutta halli sinänsä oli ihan kiva. Tosin 25m pitkän altaan toinen pää oli ärsyttävän matala, 0,75m taisi olla syvyydeltään. Uimalakki kaikille pakollinen, ja oikeastaan oli ihan kivaa kun hiukset olivat absoluuttisesti pois

tieltä :).

3.12.2008 Piti pitää puhe (exposé) ranskankurssilla ajankohtaisesta oman maan aiheesta. Höpäjin siitä että TEOSTO haluaa lisätä "kasettimaksun" usb-tikkuihin, ulkoisiin kovalevyihin ja musiikkikännyköihin. Hetken mielijohteesta päätin elävöittää esitystä piirtelemällä taululle diagrammin siitä, miten TEOSTO hyökkää raivoisesti piratismia vastaan ja miten Nokia vuorostaan hyökkää raivoisesti TEOSTOa vastaan kun yrittävät nostaa kännyköiden hintoja, yms. Oli hupaisaa, sain kurssilaiset nauramaan. Kävin [leffassa](#) - kerrankin ihan ranskaksi ilman tekstityksiä - ymmärsin juonen, mutta dialogista jäi uupumaan vielä paljon. Elämänmakuinen leffa.

5.1.2009 Flunssasta huolimatta siis raahasin itseni luennolle tänään. Omat arviot siitä olenko oppinut ranskaa vai en olivat taustalla kun johdanto ihmisen ja tietokoneen vuorovaikutukseen alkoi. Gabriel Michel veti kurssin keskustelevalle tyylillä, ja jännitin mutta osasi myös luoda ystävällisen ilmapiirin. Yllätyksekseni oli helpohkoa osallistua jossain määrin keskusteluun ja sisältö oli kovin mielenkiintoista - perus-HCI-asiaa, mutta mutta proffa puhui siitä ergonomiana, joka minulle on vähän oudompi termi. Edelleen kielen seuraaminen vei suuremman osan energiasta ja neljä tuntia paukutusta oli vähän liikaa, harmitti etten pystynyt olemaan enempää *messissä*. (Siitä, että Metz lausutaan täällä *mezz*, jotakuinkin kuin englannin kielen sana mess, tuottaa ihan loputtomasti puujalkavitsejä. Vähän kuin se että olen suomalainen, Finn.)

1.2.2009 Olin sitten tänään kuuden tunnin lounaalla.

Yliopisto järkkäsi semmoisen kampanjan, [Devine qui vient manger dimanche?](#), että ranskalaiset perheet voi ilmoittautua tarjoamaan lounasta ulkomaalaisille opiskelijoille tutustumisen merkeissä.

Perhe oli kovin kiva, ja osoittautui että niiden tytär on Tampereella opiskelemissa saman aikaa kuin minä olen täällä. Skypetettiin sen kanssa sitten.

Syömään oli yllättäen kanssa kutsuttu tsekkityttö joka osottautu asumaan mun yläkerrassa, hauskaa oli se.

Lounas koostui aperitiiveistä, (blinejä + dippiä + shampanjaa/kuoharia), pääruokana oli seitä kastikkeessa, jälkiruokana kotitekoista Galette de Roi:ta ("kuninkaanpiiras"), jonka sisältä tsekkityttö löysi posliinisen pikku figuurin jonka perusteella todettiin että hän on nyt sitten kuningatar.

Viiniä oli tarjolla riittävästi ja tunsinkin itseni jossain vaiheessa pikkuisen humaltuneeksi. Saimme kutsun myös lähikaupungissa olevaan jazz-konserttiin.

Nyt olen ihan naatti. Viimeiset, öö, kolme päivää aikamoista sosiaalisuutta. Kivaahan se, mutta kyllä sitä tulee välillä jännittäneeksikin sen verran että vie voimat.

Yhteystiedot

En tahdo suuresti esittelemään vaihtokokemustani Erasmus-esittelytilaisuuksissa, mutta mielelläni toki tulen juttelemaan kanssasi jos olet itse vaihtoon lähdössä.

Olli Savolainen
puh. 0414621345
olli.savolainen@pilpi.net

Alkuperäiset matkakertomukset blogissani: <http://www.pilpi.net/journal/tag/erasmus/>